

בעזרת
השם
יתברך

ספר
הערב רב

וכל המסתערך
חלק שביעי

על פי

ספר הקדוש
זוהר חדש

יוצא לאור בעזהש"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק שביעי

על פי ספר הקדוש זוהר חדש

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ה"ו".

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים, כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאין אדם יכול לשער עד כמה שיסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יבשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של הָבָה נִבְנָה לָנו עִיר וּמְגִדָּל וְרֵאשֵׁי בְּשָׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד הארז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש



הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם, ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה



אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.



במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתחילת דבריו ואפילו פל אינון
 דמשתדלי באורייתא פל חסד דעבדי לנרמייהו וכו', עם
 היות שפשוטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים דעלייהו אתמר
 המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושון
 בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בנמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שליתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.



תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש זוהר חדש להרשב"י

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ד' גווני עינא ט

- א. ראה יהו"ה כי הנדיל אויב, איהו סמא"ל, שאינם מסתכלים בדרך הישר והראוי לעשות טוב וחסד עם הצדיקים שבגלות, אלא עושה חסד עם הרשעים שהם עקומים בכל דרכיהם, שהם בניו של נחש הקדמוני, שהרג לאדם הראשון ולכל הבריות הבאים ממנו – כל הגוונים של עיני הרשעים הורגים בהסתכלותם בעין הרעה, עליהם נאמר אל תלחם את לחם רע עין (אל תאכל ממאכל שלו), ואל תתאו למטעמותיו (ואל תתאוה למאכליו המוטעמים וטובים), כי זיק לך בעינו הרעה, ולכך אסור לעם הקדוש להסתכל ברשעים, כי יכולים להזיק בעינם הרעה, ואת תורתם של ישראל צריכים לכסות מהם, זהו שכתוב, לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הרי שאסור להודיע את התורה להגויים, וכן לערב רב שנחשבים לגוים..... ט
- ב. כמו שהזכרנו צריכה שמירה מן הנץ שהוא מורף, כעין זה צריכות עיני היונים של הצדיקים שמירה מפני עיני הרשעים שלא יזיקו אותם בעינם הרעה, שהם הערב רב בניה של הליל"ת הרשעה, שהם קשים לעשות חסד עם עיני בני ישראל, והם עקומים בכל דרכיהם, והם בניו של נחש הקדמוני, שהם הם הזוחמא שהמיל נחש בחוה..... יא
- ג. השכינה היא בגלות ואין לה מנוח לכף רגלה, לפי שבניה של הליל"ת שהם זוהמת הנחש שהם הערב רב, נאמר עליהם והמים גברו מאד מאד על הארץ, כי הארץ הם בני ישראל שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ..... יב
- ד. הערב רב מתגברים עליהם בגלות במה שיש להם נשים יפות ובנים יפים, בעושר ובלבושים יפים ונאים, וישראל הם עניים בכל ושחורים בכל, והם בניה של השכינה שנאמר בה אל תראוני שאני שחרחרת בגלות, והם בניו של זה שנאמר בו אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, והם מתלבשים באלו הלבושים, בשביל אלו הרשעים המתגברים על ישראל בגלות, כדי שלא יסתכלו על ישראל בעין רעה, ואז נאמר וערום ראה רעה ונסתר (הערום הרואה איש שיש לו עין רעה הוא נסתר ממנו), כמו נח שנסתתר בתיבה מפני עין הרעה של המזיקים ששלטו במבול, וכך צריכים ישראל להתכסות מן הערב רב בגלות, בלבושיהם בנשיהם בניהם ובעושר שלהם, דהיינו שלא להראות את עצמם בפניהם בלבושים יפים, ובשאר ענינים המורים על גדולתן של ישראל..... יג
- ה. ולא תתורו אחרי לבככם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, שלא תתפתו אחרי תאוותיהם – אף על פי שישראל הם בגלות, ופרנסי הדור הם

הערב רב על פי ספר הקדוש זוהר חדש

ה

כדוגמת הלב באדם, כי הם לבם של ישראל, והיו צריכים להוליך ולהדריך את ישראל בדרך התורה, ועתה הם בעצמם הולכים אחרי תאוות לבם, וכן עיני ישראל שהם סנהדרי הגדולה, שהיו צריכים לדון את החוטאים בעריות, ועתה כיוון שהם זונים ושטופים בזמה, לכן גם כן אל תלכו אחריהם, כי אין בהם אמונה, ועל זה נאמר לא תתורו אחרי לבכם שהם פרנסי הדור, ואחרי עיניכם שהם הסנהדרין..... טו

ו. מי שיש לו עינים עקומות, סימן שהוא איש רמאי, ומפתה בני אדם בלשונו, כמו שפיתה הנחש לחוה, והוא בחינת עין הדעת טוב ורע, הוא נראה כפיו וכדיבוריו שהוא איש טוב, אבל לבו הוא רע, לכן השמר והזהר ממנו, עליו נאמר ומועץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו..... טז

ז. אם תראה אדם אשר נוון הלכן שבעינים שלו, מכסה ומבטל את כל שאר גוונים האחרים שבעינים, אז העינים שלו הם גדולים ורחבים, וזה מורה שהוא גבה לב, עליה אתמר עליו נאמר תועבת ה' כל גבה לב – וזה האיש, כל המוכות שהוא עושה הוא כדי לעשות לו שם טוב, והוא מאלו האנשים שנאמר בהם הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, ומפרש אלין דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממזניהון אלו הם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות ממזונם, והכל עושים למען לעשות להם שם טוב, ולא לשמה דיהוה ולא לשם ה' איש זה הוא נואף, צורת חמור יש לו לפי שהוא נואף, תשמור את כתך ואשתך ממנו אם יהיה אורח שלך – אדם זה עוסק כל ימיו בכישוף, ומצליח בהם להיות לו קשר עם מלכים ושלימים, הוא מועגן ומכשף, ויש לו רושם של צורת נחש..... יז

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית..... יט

ח. מי שיש לו עינים שחורות חשוכות מצד הסטרא אחרא, שם שורה הליל"ת שהיא חשוכה ואפילה, ככלי חרס שחור, ועינים שחורות ועקומות, וודאי שם שורה שבתאי שהוא הס"מ, שעליו נאמר מארת יהוה בבית רשע כי הוא נקרא רשע..... יא

ט. ולמי שמסתכלים בו ליל"ת או שבתאי שהם הזו"ן דקליפה השורים באלו עינים השחורות, יבואו עליו מהם קללה ועניות ורעב ומנפה רחמנא ליצלן, לכן תשמור עצמך מאדם שיש לו עין רעה כזה, שעליו נאמר רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו, שאיש כזה יכול להוריד אותך לשאול ולמיתה, וכל מושא ומתן שעושה האדם בפני אלו בעלי העיניים השחורות, נאכזר ונפסד, ולא יראה מהם סימן ברכה..... יב

י. מי שיש לו עינים יפות על קו היושר, הוא מצד המלכות הנקראת שבת, שהיא נקראת בת עין יפה, עלה אתמר נאמר שחורה אני ונאווה, זה האדם

הוא בצורת שבת, כי יש לו צלם אלה"ם מן המלכות הנקראת שבת, ושבת היא שקולה לכל התורה כולה..... כא

יא. בשבת צריכים להראות שובע, בהיפך מן השפחה שהיא לילי"ת שהיא בשבת רעבה, וצריכים במקום העצבות של שבתאי להראות שמחה, ובמקום חושך של הסמרא אחרא צריך להאיר בנר, ובמקום עינוי צריכים להראות עונג, לעשות בשבת שינוי בכל דבר..... כא

יב. לילי"ת היא מרה שחורה, בה הצמאון שאין בו מים, שעל זה נאמר ביוסף כשהשליכו אותו לבור הבור ריק אין בו מים שהיא הלילי"ת שבה הצמאון והיובש, אבל נחשים ועקרבים יש בו, והנחשים והעקרבים שלה הם הערב רב – יוסף שהשליכו אותו לזה הבור, הוא רומז על ישראל שהם בגלות שלה בבור ההוא, והנחשים והעקרבים הם הערב רב השולטים ומצערים את ישראל בגלות..... כא

יג. וזו שמכבד את השבת ניצל מן הלילי"ת, וחוטא המחלל שבת ילכד בה ויענש על ידי הלילי"ת, כי היא נקראת חילול שבת וודאי, ונקראת חללה זונה לעומת המלכות דקדושה שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, כי מי ששומר את שבת או אות ברית מלחלל אותם, על ידי זה נקרא צדיק, ועל ידי זה הוא ניצל ממנה..... כג

יד. ויוסף לפי ששמר את הברית, ניצל מן הבור שהוא הלילי"ת, ומן הנחשים ועקרבים שלו – וכן ישראל השומרים שבת ואות ברית מילה, נאמר בהם: כל ישראל בני מלכים הם, ואם היו כל ישראל שומרים שבת אחת כהלכתה מיד היו ננאלים..... כד

טו. וכל אדם שיש לו עיניים שחורות על קו היושר, שהוא קו המדה, יש לו עונג ושמחה ושובע, והוא וותרן בממונו ויש לו עין טובה, והוא צריך להתפאר בלבושים יפים, לפי שהוא בן השכינה הנקראת שבת, דהיינו בן המלכה וודאי, וזו שהוא בהיפך שיש לו עינים שאינם על קו היושר, אז הוא בן הלילי"ת..... כד

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא..... כה

טז. משה הוא הולך בגלות בין הערב רב, שהם מים הזידונים..... כה

יז. בסוף הגלות שיתגבר הרע ויצטרך משה לשמירה מן הערב רב שלא יזקוהו, אז ישם הקדוש ברוך הוא את משה בחיבה ההיא, דהיינו שיהיה נשמר בכח התורה של התלמיד החכמים, ויביא אותו בגלות – בעת הגאולה שהוא סוף ותכלית כריאת העולם יבוא משה לגאול את ישראל, ואז ישמע ויובן שכל מה שעבר על ישראל בגלות הכל היה למטובה..... כו

הערב רב על פי ספר הקדוש זוהר חדש

ז

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא.....כו

יח. באותו הזמן שישראל מתרחקים מוחכמת קבלת משה, אז גם התורה מתרחקת מהם, ירד מדת הדין לקמרג עליהם ולהתרחץ מדמם של ישראל, שהם המעות והכסף שלהם שהם חייהם ופרנסתם, והכל בשביל אור התורה שנתרחק מהם.....כו

יט. ונערותיה הולכות על יד היאור, נערותיה רומזות על האומות שהם הערב רב, וכן כל אומות העולם, מתייעצות על ישראל לעקור ולאבד מן העולם, והכל הוא בסיבת אור התורה שישראל נתרחקו ממנו.....כח



* זוהר חדש פרשת יתרו *

זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ד' גוונני עינא

א.

ראה יהו"ה כי הגדיל אויב, איהו סמא"ל, שאינם מסתכלים בדרך הישר והראוי לעשות טוב וחסד עם הצדיקים שבגלות, אלא עושה חסד עם הרשעים שהם עקומים בכל דרכיהם, שהם בניו של נחש הקדמוני, שהרג לאדם הראשון ולכל הבריות הבאים ממנו – כל הגוונים של עיני הרשעים הורגים בהסתכלותם בעין הרעה, עליהם נאמר אל תלחם את לחם רע עין (אל תאכל ממאכל שלו), ואל תתאו למטעמותיו (ואל תתאוה למאכליו המוטעמים וטובים), כי יזיק לך בעינו הרעה, ולכך אסור לעם הקדוש להסתכל ברשעים, כי יכולים להזיק בעינם הרעה, ואת תורתם של ישראל צריכים לכסות מהם, זהו שכתוב, לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הרי שאסור להודיע את התורה להגויים, וכן לערב רב שנחשבים לגוים

ראה ה' כי הגדיל אויב דאיהו סמא"ל. דעיינן דיליה עקימין. וגוונני חשיכין. ולא מסתכלין באורח מישר. למעבד טב בגלותא עם צדיקיא. אלא עם רשיעיא. דאינן עקימין באורחיהו בכלא. בנוי דנחש הקדמוני. דקטיל לאדם ולכל ברין דאתין מניה. נאמר רבי שמעון בתפילתו ראה יהו"ה בצער שכנתך, כי הגדיל אויב ומפרש דאיהו סמא"ל שהגדיל צער את השכנה ובניה, דעיינן דיליה עקימין שהעינים שלו הם עקומות, וגוונני חשיכין ומרה עינין הם חשוכים, ולא מסתכלין באורח מישר למעבד טב בגלותא עם צדיקיא ואינם מסתכלים בדרך הישר והראוי לעשות טוב וחסד עם הצדיקים שבגלות, אלא עם רשיעיא דאינן עקימין באורחיהו בכלא אלא עושה חסד עם הרשעים

שהם עקומים ככל דרכיהם, בניו דנחש הקדמוני שהם בניו של נחש הקדמוני, דקטיל לאדם ולכל בריין דאתיין מניה שהרג לאדם הראשון ולכל הבריות הבאים ממנו].

גוון חוור דעינין דיליה, איהו נחש. גוון סומק שרף. גוון תליתאי, ירוק. כליף מתרווייהו, עקרב. גוון רביעאה אודם. צמאון אשר אין מים. [נהנה כתוב בתורה (דברים ח, טו), המוליכך במדבר הגדול והגורא נחש שרך ועקרב וצמאון אשר אין מים, שהם רומזים על ספירות הסטרא אחרא, כמבואר בזוהר פרשת תצוה דף קפ"ד ע"א, ובוה תבין מאמר הבא. — וזה שאמר גוון חוור דעינין דיליה איהו נחש גוון הלבן של עיני הס"מ הוא כנגד נחש, גוון סומק שרף גון האדום הוא כנגד שרף, גוון תליתאי דאיהו ירוק כליל מתרווייהו, עקרב גוון השלישי של עיני הס"מ הוא ירוק הכלול מב' גוונים לבן ואדום, והוא כנגד עקרב, גוון רביעאה אודם גוון הרביעי הוא אדום חזק ביותר המורה על דינים חזקים (ולא גוון שחור כמו המלכות דקדושה שהיא שחורה, בסוד שחורה אני ונאווה), והוא כנגד צמאון אשר אין מים].

כלהו גוונין דעינא דרשיעיא. קטלין. עלייהו איתמר אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו. ובג"ד, אסור לעמא קדישא לאסתכל ברשיעיא. ואורייתא דילהון, צריך לאתכסאה מינייהו. הה"ד, לא עשה כן לכל גוי ומשפטם כל ידעום. [כולהו גוונין דעינא דרשיעיא קטלין כל הגוונים של עיני הרשעים הורגים בהסתכלותם בעין הרעה, עלייהו אתמר עליהם נאמר אל תלחם את לחם רע עין אל תאכל ממאכל שלו, ואל תתאו למטעמותיו ואל תתאו למאכליו המוטעמים וטובים, כי יזיק לך בעינו הרעה, ובנין דא אסור לעמא קדישא לאסתכלא ברשיעיא ולכך אסור לעם הקדוש להסתכל ברשעים, כי יכולים להזיק בעינם הרעה, ואורייתא דילהון צריך לאתכסאה מינייהו ואת תורתם של ישראל צריכים לכסות מהם, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב, לא

עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הרי שאסור להודיע את התורה להגויים, וכן לערב רב שנחשבים לגוים].



ב.

כמו שהיונה צריכה שמירה מן הנץ שהוא טורף, כעין זה צריכות עיני היונים של הצדיקים שמירה מפני עיני הרשעים שלא יזיקו אותם בעינם הרעה, שהם הערב רב בניה של הלילי"ת הרשעה, שהם קשים לעשות חסד עם עיני בני ישראל, והם עקומים בכל דרכיהם, והם בניו של נחש הקדמוני, שהם הם הזוהמא שהטיל נחש בחוה.

כמה דיונה צריכת נטירו מנץ. כגוונא דא צריכין נטירו. עיניך יונים דצדיקים. מעיינין דרשיעיא. דאינון ערב רב. בניו דליליית רשיעתא. דאינון קשין למעבד טיבו עם עיני בני ישראל. ואינון עקימין בכל אורחיהו. בניו דנחש הקדמוני. דאלין אינון זוהמא דהטיל חויא בחוה. [והור לדבריו דלעיל ואמר כמה דיונה צריכת נטירו מנץ כמו שהיונה צריכה שמירה מן הנץ שהוא טורף, כגוונא דא צריכין נטירו. עיניך יונים דצדיקים. מעיינין דרשיעיא כעין זה צריכות עיני היונים של הצדיקים שמירה מפני עיני הרשעים שלא יזיקו אותם בעינם הרעה, דאינון ערב רב בניו דליליית רשיעתא שהם הערב רב בניה של הליליית הרשעה, דאינון קשין למעבד טיבו עם עיני בני ישראל שהם קשים לעשות חסד עם עיני בני ישראל, ואינון עקימין בכל אורחיהו והם עקומים בכל דרכיהם, בניו דנחש הקדמוני והם בניו של נחש הקדמוני, דאלין אינון זוהמא דהטיל חויא בחוה שהם הם הזוהמא שהטיל נחש בחוה].

הרי ארבע גוונין בישיין לקטלא. וארבע גוונין אחרנין טבין לאחייא. תקין כרובי עינא. אינון נצח והוד. אלין אינון כנפי יונה. עין דא צדיק. איחו יונה ממש, דכר ונוקבא. אינון

צדיק וצדק. מסטרא דצדיק אתקריאת יונה, מסטרא דתפארת אתקריא עין. [הרי ארבע גוונים בישינ לקמלא הרי ארבעה גוונים רעים שיש בעיני הרשעים מצד הס"מ, העומדים להמית בעין הרעה, וארבע גוונים אחרין טבין לאחייא וארבעה גוונים אחרים טובים שיש בעיני הצדיקים מצד השכינה, הם עומדים להחיות בעין טובה. תרין כרובי עינא אינון נצח והוד שתי עפעפי העין דהיינו העליון והתחתון הם כנגד נצח והוד, אלין אינון כנפי יונה אלו הם בחינות כנפי השכינה הנקראת עין, עין דא צדיק איהו יונה ממש העין שבין שתי העפעפים היא צדיק דהיינו היסוד הוא כהיזנה ממש שהיא המלכות הנקראת עין, כי דבר ונוקבא איהו צדיק וצדק זכר ונקבה הם סוד צדיק שהוא היסוד, וצדק שהוא המלכות, כי מסטרא דצדיק אתקריאת יונה מצד היסוד נקראת השכינה בשם יונה, מסטרא דתפארת אתקרי עין ומצד התפארת נקראת בשם עין].



ג.

השכינה היא בגלות ואין לה מנוח לכף רגלה, לפי שבניה של הלילי"ת שהם זוהמת הנחש שהם הערב רב, נאמר עליהם והמים גברו מאד מאד על הארץ, כי הארץ הם בני ישראל שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ

נשר, הה"ד דרך הנשר בשמים. דלא דחיל מעופא דעלמא. בגין דנשרא איהי מטרוניתא עילאה. ושולטנותה בזמין טבין ושבתות. אבל יונה שולטנותה בשית יומי בארשית, ואיהי בגלותא לית לה מנוח לכף רגלה. בגין דבנוי דלילית, זוהמא דחויא, עליהו איתמר והמים גברו מאד מאד על הארץ, דאינון ישראל דאיתמר בהון והיה זרעך כעפר הארץ. [ואמר נשר הוא הבינה, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב דרך הנשר בשמים כי הבינה מתלבשת בז"א הנקרא דבר ונוקבא אינון שמים בסוד מוחין, לכן דלא דחיל מעופא דעלמא אינו מתיירא משום עופות שבעולם, דהיינו מאחיזת הקליפות

הנקראות עופות ממאות, בנין דנשרא אייה מטרוניתא עילאה לפי שהנשר הוא סוד מלכה העליונה, דהיינו הבינה שאין בה אחיזת החיצונים, ושולטנותה ביונין טבין ושבתות וממשלתה היא בימים טובים ושבתות, אבל יונה שולטנותה בשית יומי בראשית אבל יונה שהיא המלכות, ממשלתה בששת ימי בראשית, ואיהי בגלותא לית לה מנוח לכף רגלה והשכינה היא בגלות ואין לה מנוח לכף רגלה, בנין דבנוי דליליית זוהמא דחויא לפי שבניה של הליליית שהם זוהמת הנחש שהם הערב רב, עליהו אתמר נאמר עליהם והמים כי הם סוד מים הזידונים, גברו מאד מאד על הארץ ומפרש דאינון ישראל דאתמר בהון כי הארץ הם בני ישראל שנאמר בהם והיה זרעך כעפר הארץ הרי ישראל נמשלים לארץ.



ד.

הערב רב מתגברים עליהם בגלות במה שיש להם נשים יפות ובנים יפים, בעושר ובלבושים יפים ונאים, וישראל הם עניים בכל ושחורים בכל, והם בניה של השכינה שנאמר בה אל תראוני שאני שחרחורת בגלות, והם בניו של זה שנאמר בו אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, והם מתלבשים באלו הלבושים, בשביל אלו הרשעים המתגברים על ישראל בגלות, כדי שלא יסתכלו על ישראל בעין רעה, ואז נאמר וערום ראה רעה ונסתר (הערום הרואה איש שיש לו עין רעה הוא נסתר ממנו), כמו נח שנסתתר בתיבה מפני עין הרעה של המזיקים ששלטו במבול, וכך צריכים ישראל להתכסות מן הערב רב בגלות, בלבושיהם בנשיהם בניהם ובעושר שלהם, דהיינו שלא להראות את עצמם בפניהם בלבושים יפים, ובשאר ענינים המורים על גדולתן של ישראל

אינון מתגברין עליהו בגלותא. בנישין שפירין. בבנין שפירין.
בעותרא. בלבושין שפירין. וישראל עניים בכלא. אזכמא
בכלא. בנוי דההוא דאיתמר בה. אל תראוני שאני שחרחורת.

בגלותא. ואינון בנוי דההוא דאתמר ביה. אלביש שמים קדרות
 ושק אשים כסותם. אינון מתלבשין באינון לבושין. בגין אלין
 רשיעיא דמתגברין עלייהו בגלותא, דלא מסתכלין לון אלא
 בעינא בישא. וערום ראה רעה ונסתר, כגון נח, והכי צריכים
 ישראל לאתכסאה מנייהו בגלותא, בלבושיהון, בנשיהון,
 בבניהון, בעותרא דלהון, ולאז למגנא אמרו מ"מ, דלית ברכה
 שורה אלא בדבר הסמוי מן העין. נואמר כי אינון מתגברין עלייהו
 בגלותא הערב רב מתגברים עליהם בגלות, בנשון שפירין בבנין שפירין
 במה שיש להם נשים יפות ובנים יפים, בעותרא בלבושין שפירין בעושר
 ובלבושים יפים ונאים, וישראל עניים בכלא אוכמא בכלא וישראל הם
 עניים בכל ושחורים בכל, בנוי דההוא דאתמר ביה והם בניה של השכינה
 שנאמר בה אל תראוני שאני שחררת, בגלותא שאני שחורה בגלות,
 ואינון (דף מ' ע"א) בנוי דההוא דאתמר ביה והם בניו של זה שנאמר בו
 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם היינו ז"א הנקרא שמים, אינון
 מתלבשין באינון לבושין והם מתלבשים באלו הלבושים, בגין אלין
 רשיעיא דמתגברין עלייהו בגלותא בשביל אלו הרשעים המתגברים על
 ישראל בגלות, דלא יסתכלון לון בעינא בישא כדי שלא יסתכלו על ישראל
 בעין רעה, ואז נאמר וערום ראה רעה ונסתר הערום הרואה איש שיש לו עין
 רעה, הוא נסתר ממונו, כגון נח כמו נח שנסתתר בתיבה מפני עין הרעה של
 המזיקים ששלמו במבול, והכי צריכים ישראל לאתכסאה מנייהו בגלותא
 וכך צריכים ישראל להתכסות מן הערב רב בגלות, בלבושיהון בנשיהון
 בבניהון בעותרא דלהון בלבושיהם בנשיהם בניהם ובעושר שלהם, דהיינו
 שלא להראות את עצמם בפניהם בלבושים יפים, ובשאר ענינים המורים על
 גדולתן של ישראל, ולאז למגנא אמרו מארי מתניתין ולא בחנם אמרו בעלי
 המשנה (במסכת בבא מציעא דף מ"ב ע"א) דלית ברכה שורה שאין הברכה
 שורה אלא בדבר הסמוי מן העין. — מכאן תראה כי אפילו שיש לישראל
 עשירות ויש ביכולתם להתנהג בהצנע לכת, כי צריכים להזהר ולהשמר מעין
 רעה של הערב רב, וגם יש בזה התגרות באומות העולם, ועוד כי אין הברכה

מצוייה אלא בדבר הסמוי מן העין, (עיין בכלי יקר (דברים ב, ג), על הפסוק רב לכם טוב את ההר הזה פנו לכם צפונה)).



ה.

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, שלא תתפתו אחרי תאוותיהם – אף על פי שישראל הם בגלות, ופרנסי הדור הם כדוגמת הלב באדם, כי הם לבם של ישראל, והיו צריכים להוליך ולהדריך את ישראל בדרך התורה, ועתה הם בעצמם הולכים אחרי תאוות לבם, וכן עיני ישראל שהם סנהדרי הגדולה, שהיו צריכים לדון את החוטאים בעריות, ועתה כיוון שהם זונים ושטופים בזמה, לכן גם כן אל תלכו אחריהם, כי אין בהם אמונה, ועל זה נאמר לא תתורו אחרי לבבכם שהם פרנסי הדור, ואחרי עיניכם שהם הסנהדרין

ונחש ועקרב. אל"ן מומין דעינא. עיינין עקימין דבר נש. דלא מסתכלין באורח מישור. חויא, דאיהו נחש עקלתון תמן. כהאי לא תפיש כלל, מאינן דקו המדה בהו. עלייהו אתמר, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זוני. אע"ג דישראל אינן בגלותא. ופרנסי דרא אינן כגזונא דלבא. ועיני ישראל דהוו סנהדרי גדולה. כיון דאינן זונים ומשוטפין בזמה. לא תתורו אבתרייהו. דהא לית בהו מהימנותא. ונאמר כי נחש ועקרב שהם זונין דקליפה, אל"ן מומין דעינא הם רומזים על המומים שבעין, דהיינו עיינין עקימין דבר נש דלא מסתכלין באורח מישור עינים העקומות של האדם שאינן מסתכלות בדרך הישר, חויא דאיהו נחש עקלתון תמן הנחש שהוא נחש עקלתון שורה שם, שהיא הנוקבא דקליפה, כהאי לא תפיש את כלל מאינן דקו המדה בהו בזה האדם אינו נתפסת שום אות כלל מאותם האותיות של השם הוי"ה השורה באלו שיש בהם קו המדה והיושר, עלייהו אתמר על הזונין דקליפה נאמר, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם

אשר אתם זונים אחריהם, כלומר שלא תתפתו אחרי תאוותיהם, ואמר עוד כי זה רומז על פרנסי הדור שאינם מתנהגים כהוגן, וזה שאמר אף על גב דישאל אינון בגלותא אף על פי שישאל הם בגלות, ופרנסי דרא אינון כגוונא דלבא ופרנסי הדור הם כדוגמת הלב באדם, כי הם לבם של ישראל, והיו צריכים להוליך ולהדריך את ישראל בדרך התורה, ועתה הם בעצמם הולכים אחרי תאוות לבם, וכן ועיני ישראל דהוּו סנהדרי גדולה ועיני ישראל שהם סנהדרי הגדולה, שהיו צריכים לדון את החוטאים בעריות, ועתה כיוון דאינון זונין ומשוטפין בזמה כיוון שהם זונים ושמופים בזמה, לכן לא תתורו אבתרייהו גם כן אל תלכו אחריהם, דהא לית בהו מהימנותא כי אין בהם אמונה, ועל זה נאמר לא תתורו אחרי לבבכם שהם פרנסי הדור, ואחרי עיניכם שהם הסנהדרין].



א.

מי שיש לו עינים עקומות, סימן שהוא איש רמאי, ומפתח בני אדם בלשונו, כמו שפיתה הנחש לחוה, והוא בחינת עץ הדעת טוב ורע, הוא נראה בפיו ובדיבוריו שהוא איש טוב, אבל לבו הוא רע, לכן השמר והזהר ממנו, עליו נאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו

עיינין עקימין. רמאי איהו. ומפתי בני נשא בלישניה. כגון דפתי נחש לחוה. עץ הדעת טוב ורע איהו. אתחזי בפומיה ובמלוי טב, ולביה רמאי ביש, איסתמר מניה. עליה אתמר. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. ונמשיך ואמר עיינין עקימין מי שיש לו עינים עקומות, רמאי איהו סימן שהוא איש רמאי, ומפתי בני נשא בלישניה ומפתח בני אדם בלשונו, כגון דפתי נחש לחוה כמו שפיתה הנחש לחוה, והוא בחינת עץ הדעת טוב ורע איהו כלומר הוא מעורב בטוב ורע, אתחזי בפומיה ובמלוי טב הוא נראה בפיו ובדיבוריו שהוא איש טוב,

ולביה רמאי ביש אבל לבו הוא רע, לכן אסתמר מיניה השמר והזהר ממנו, עליה אסתמר עליו נאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו].



ז.

אם תראה אדם אשר גוון הלבן שבעינים שלו, מכסה ומבטל את כל שאר גוונים האחרים שבעינים, אז העינים שלו הם גדולים ורחבים, וזה מורה שהוא גבה לב, עליה אסתמר עליו נאמר תועבת ה' כל גבה לב – וזה האיש, כל הטובות שהוא עושה הוא כדי לעשות לו שם טוב, והוא מאלו האנשים שנאמר בהם הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, ומפרש אלן דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממוניהון אלו הם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות מממונם, והכל עושים למען לעשות להם שם טוב, ולא לשמה דיהו"ה ולא לשם ה' איש זה הוא נואף, צורת חמור יש לו לפי שהוא נואף, תשמור את ברתך ואשתך ממנו אם יהיה אורח שלך – אדם זה עוסק כל ימיו בכישוף, ומצליח בהם להיות לו קשר עם מלכים ושליטים, הוא מעונן ומכשף, ויש לו רושם של צורת נחש

הוורו דעינין. מכסייא כל גוונין אחרנין. עיינין דיליה אינון רברבין. גבהנין. ואיהו גבה לב. עליה אסתמר תועבת ה' כל גבה לב. כל טבין דעביד. למעבד ליה שם. ואיהי מאלין דאתמר בהון. הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם. אלין אינון דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממוניהון. וכלא למעבד להון שם, ולא לשמא דה'. האי איהו גיפא. דיוקנא דחמור נואף איהו. אסתמר ברתך ואתתך מניה. אם יהא אושפיזך. [ואמר אם תראה אדם אשר הוורו דעינין מכסייא כל גוונין אחרנין גוון הלבן שבעינים מכסה ומבטל את כל שאר גוונים האחרים שבעינים, אז עיינין דיליה אינון רברבין גבהנין העינים שלו הם גדולים

ורחבים, ואיהו גבה לב וזה מורה שהוא גבה לב, עליה אתמר עליו נאמר תועבת ה' כל גבה לב ומובא (במס' סוטה דף ד' ע"ב), שכל אדם שיש בו גסות הרוח לבסוף נכשל באשת איש כדלקמן, וזה האיש כל טבין דעביד למעבד ליה שם כל הטובות שהוא עושה הוא כדי לעשות לו שם טוב, ואיהו מאלין דאתמר בהון והוא מאלו האנשים שנאמר בהם הכה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, ומפרש אלין דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות ממוניהון אלו הם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות ממזונם, (בוהר חלק א' דף כ"ה ע"ב, הוסיפו "ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי"), וכלא למעבד להון שם והכל עושים למען לעשות להם שם טוב, ולא לשמה דיהו"ה ולא לשם ה' (ומובא בספר חסידים (סימן תק"ג) שהרוצה לעשות לו שם, נמחה שמו, עיי"ש), האי איהו גיפא איש זה הוא נואף (בפרשת ויקרא כ' י' התרגם על נואף גיפא), דיוקנא דחמור, נואף איהו צורת חמור יש לו לפי שהוא נואף (ר"ל זכי הראות, רואים עליו צורת חמור), אסתמר ברתך ואתתך מיניה אם יהא אושפיזך תשמור את בתך ואשתך מזונא אם יהיה אורח שלך (כי המתנאה ומתפאר לבסוף נכשל באשת איש רחמנא ליצלן כנ"ל)].

ועוד האי ב"נ משתדל כל יומי בכשוף, ואצלח בהון עם מלכין ושליטין, איהו מעונן ומכשף, ואיהו רשימו דיליה רשימו דחויא, במדה חוורא, ורושם חוור אית ליה בכתפוי, דמתמן אתנטייל נחש, ולית שערא על ההוא רושם, ומזליה דהאי ב"נ בכל מלה, חוורא, שערא דיליה חוור, והוא אריך קומה, ושעריו אריכין, [ועוד, האי בר נש משתדל כל יומי בכישוף ועוד אדם זה עוסק כל ימיו בכישוף, ואצלח בהון עם מלכין ושליטין ומצליח בהם להיות לו קשר עם מלכים ושליטים, איהו הוא מעונן ומכשף ואיהו רשימו דיליה רשימו דחויא ויש לו רושם של צורת נחש, במדה חוורא במדת החסד דקליפה שגוונה לבן, ומפרש מקומו, כי ורושם חוור אית ליה בכתפוי רושם הלבן יש לו בכתפוי, דמתמן אתנטייל נחש שמאותו הרושם נמשך ונלקח צורת הנחש שבגופו, ולית שערא על ההוא רושם ואין שערות על אותו

הרושם, כי לנחש אין לו שערות, ומזליה דהאי בר נש בכל מלה חורא ומזלו של זה האדם הוא לבן בכל דבר, וכן ושערא דיליה חוור השערות שלו הם לבנים, והוא אריך קומה והוא בקומה ארוכה, ושערוי אריכין ושערותיו ארוכים].



זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית

ח.

מי שיש לו עיניים שחורות חשוכות מצד הסטרא אחרא, שם שורה הלילי"ת שהיא חשוכה ואפילה, ככלי חרס שחור, ועינים שחורות ועקומות, וודאי שם שורה שבתאי שהוא הס"מ, שעליו נאמר מארת יהו"ה בבית רשע כי הוא נקרא רשע

עיינין אוכמין השוכין. תמן לילית, דאיהי חשוכא אפילה. פתיא אוכמא. ועיינין אוכמין עקימין. ודאי תמן שבתאי. דעליה אתמר מארת ה' בבית רשע. דההוא גוון חשוך. שליט על גווני אחרנין. [עיינין אוכמין השוכין מי שיש לו עינים שחורות חשוכות מצד הסטרא אחרא, תמן לילי"ת דאיהי חשוכא אפילה שם שורה הלילי"ת שהיא חשוכה ואפילה, פתיא אוכמא ככלי חרס שחור, ועיינין אוכמין עקימין ועינים שחורות ועקומות, וודאי תמן שבתאי שם שורה שבתאי שהוא הס"מ, דעליה אתמר שעליו נאמר מארת יהו"ה בבית רשע כי הוא נקרא רשע, דההוא גוון חשוך שליט על גוונין אחרנין כי זה הגוון חשוך הוא שולט על כל גוונים האחרים שבעין].



ט.

ולמי שמסתכלים בו ליליית או שבתאי שהם הזו"ן דקליפה השורים באלו עינים השחורות, יבואו עליו מהם קלה ועניות ורעב ומגפה רחמנא ליצלן, לכן תשמור עצמך מאדם שיש לו עין רעה כזה, שעליו נאמר רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו, שאיש כזה יכול להוריד אותך לשאול ולמיתה, וכל משא ומתן שעושה האדם בפני אלו בעלי העיניים השחורות, נאבד ונפסד, ולא יראה מהם סימן ברכה

ולמאן דאסתכל ביה ליליית או שבתאי באילין עינין. מארה ועניותא וכפנא ומותנא ייתי. אסתמר מניה. דרגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו. וכל משא ומתן דעביד ב"נ קדם מארי דעינין אילין. אתאביד. וולמאן דאסתכל ביה ליליית או שבתאי באלין עינין ולמי שמסתכלים בו ליליית או שבתאי שהם הזו"ן דקליפה השורים באלו עינים השחורות, מארה ועניותא וכפנא ומותנא ייתי יבואו עליו מהם קלה ועניות ורעב ומגפה רחמנא ליצלן, לכן אסתמר מניה תשמור עצמך מאדם שיש לו עין רעה כזה, שעליו נאמר רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו כלומר שאיש כזה יכול להוריד אותך לשאול ולמיתה, וכל משא ומתן דעביד בר נש קדם מארי דעינין אילין וכל משא ומתן שעושה האדם בפני אלו בעלי העיניים השחורות, אתאביד נאבד ונפסד, ולא יראה מהם סימן ברכה.

וצריך ב"נ דלא ישתכח בשבעה קדמיה ביומין דחול, אלא בשבת. דלית ליה שלטנותא עליה ואם אשתכח ביומין דחול בשבעה קדמיה. ואסתכל ביה בעינא בישא. לא אשתזיב מניה ממיתה או מעוני. וחטמא ופומא ואנפוי דהאי ב"נ לאו אינון ער קו היושר. ווצריך בר נש דלא ישתכח בשבעא קדמיה ביומין דחול וצריך האדם שלא ימצא בשובע לפניו בימי החול, אלא בשבת דלית ליה שלטנותא עליה רק בשבת מותר לו לאכול לשובע, לפי שאז אין לו שליטה עליו, כי בשבת כל הקליפות נכנעות ונכנסות בנוקבא של תהום רבה, ואם

אשתכח ביומין דחול בשבעא קדמיה ואם נמצא בימי החול בשובע לפניו, ואסתכל ביה בעינא בישא ומסתכל בו בעין הרעה, לא אשתזיב מניה ממיתה או מעוניי איתו האדם לא ינצל ממיתה או מעוניי, וחוטמא ופומא ואנפוי דהאי בר נש לאו אינון על קו היושר והחוטם והפה והפנים של זה האדם שיש לו עיניים שחורות ועקומות אינם על קו היושר, שזה מורה שענינו הם מצד הסטרא אחרא].



י.

מי שיש לו עינים יפות על קו היושר, הוא מצד המלכות הנקראת שבת, שהיא נקראת בת עין יפה, עלה אתמר נאמר שחורה אני ונאווה, זה האדם הוא בצורת שבת, כי יש לו צלם אלהי"ם מן המלכות הנקראת שבת, ושבת היא שקולה לכל התורה כולה

עיינין אוכמין שפירן. על קו היושר. איהו מסטרא דשבת. דאיהו בת עין שפירא. עלה איתמר, שחורה אני ונאווה. האי איהו בדיוקנא דשבת דאיהו שקול לאורייתא כולה. [אבל עיינין אוכמין שפירן על קו היושר מי שיש לו עינים יפות על קו היושר, איהו מסטרא דשבת הוא מצד המלכות הנקראת שבת, דאיהו בת עין שפירא שהיא נקראת בת עין יפה, עלה אתמר נאמר שחורה אני ונאווה, האי איהו בדיוקנא דשבת זה האדם הוא בצורת שבת, כי יש לו צלם אלהי"ם מן המלכות הנקראת שבת, דאיהו שקול לאורייתא כולה ושבת היא שקולה לכל התורה כולה].



יא.

בשבת צריכים להראות שובע, בהיפך מן השפחה שהיא לילי"ת שהיא בשבת רעבה, וצריכים במקום העצבות של

שבתאי להראות שמחה, ובמקום חושך של הסטרא אחרא צריך להאיר בנר, ובמקום עינוי צריכים להראות עונג, לעשות בשבת שינוי בכל דבר

ובשבת צריך לאחזאה שובעה. בהפוכא דשפחה לילית. וצריך באתר דעציבו דשבתאי. לאחזאה חדוה. באתר דחשוכא. שרגא. באתר דעינוי. ענג. למעבד תמן שינוי בכלא. וובשבת צריך לאחזאה שובעא ובשבת צריכים להראות שובע, בהפוכא דשפחה לילית בהיפך מן השפחה שהיא לילית שהיא בשבת רעבה, וצריך באתר דעציבו דשבתאי לאחזאה חדוה וצריכים במקום העצבות של שבתאי להראות שמחה, באתר דחשוכא שרגא ובמקום חושך של הסטרא אחרא צריך להאיר בנר, באתר דעינוי עונג ובמקום עינוי צריכים להראות עונג. למעבד תמן שינוי בכלא לעשות בשבת שינוי בכל דבר.



יב.

לילית היא מרה שחורה, בה הצמאון שאין בו מים, שעל זה נאמר ביוסף כשהשליכו אותו לבור הבור ריק אין בו מים שהיא הלילית שבה הצמאון והיובש, אבל נחשים ועקרבים יש בו, והנחשים והעקרבים שלה הם הערב רב – יוסף שהשליכו אותו לזה הבור, הוא רומז על ישראל שהם בגלות שלה בבור ההוא, והנחשים והעקרבים הם הערב רב השולטים ומצערים את ישראל בגלות

דלילית מרה אוכמא. צמאון דלית ביה מים. דאיהו הבור רק אין בו מים. אבל נחשים ועקרבים יש בו. ונחשין ועקרבין דיליה אינון ערב רב. יוסף דאיהו בגובא. דא ישראל דאינון בגלותא דיליה. בההוא בור. [דלילית מרה אוכמא כי לילית היא מרה שחורה, צמאון דלית ביה מים בה הצמאון שאין בו מים, דאיהו שעל זה נאמר ביוסף כשהשליכו אותו לבור הבור ריק אין בו מים שהיא הלילית שבה הצמאון והיובש, ודרשו חכמינו זכרונם לברכה (במסכת שבת

דף כ"ב ע"א) אבל נחשים ועקרבים יש בו, ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב והנחשים והעקרבים שלה הם הערב רב, ומפרש כי יוסף דאיהו בנובא יוסף שהשליכו אותו לזה הבור, דא ישראל דאינון בגלותא דילה בההוא בור הוא רומזו על ישראל שהם בגלות שלה בבור ההוא, והנחשים והעקרבים הם הערב רב השולטים ומצערים את ישראל בגלותו.



יג.

ומי שמכבד את השבת ינצל מן הלילי"ת, וחוטא דמחלל שבת ילכד בה ויענש על ידי הלילי"ת, כי היא נקראת חילול שבת וודאי, ונקראת חללה זונה לעומת המלכות דקדושה שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, כי מי ששומר אות שבת או אות ברית מלחלל אותם, על ידי זה נקרא צדיק, ועל ידי זה הוא ינצל ממנה

ובמאן דאוקיר שבת. ימלט ממנה. וחוטא ילכד בה. חוטא דמחלל שבת. ילכד בה. דאיהי חילול שבת ודאי. חללל זונה. דמאן דנטיר אות שבת או אות ברית. מלחלל ליה. ביה אתקרי צדיק. ואשתזיב מינה. ולא עוד אלא דסליק למלכות. דאיהי שבת ודאי. וומאן דאוקיר שבת (קהלת ז, כו) ימלט ממנה ומי שמכבד את השבת ינצל מן הלילי"ת, וחוטא ילכד בה דהיינו חוטא דמחלל שבת ילכד בה ויענש על ידי הלילי"ת, דאיהי חילול שבת וודאי כי היא נקראת חילול שבת וודאי ונקראת חללה זונה לעומת המלכות דקדושה שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, דמאן דנטיר אות שבת או אות ברית מלחלל ליה כי מי ששומר אות שבת או אות ברית מלחלל אותם, ביה אתקרי צדיק על ידי זה נקרא צדיק, ואשתזיב מיניה ועל ידי זה הוא ינצל ממנה, ולא עוד אלא דסליק למלכות דאיהי שבת וודאי ולא עוד אלא שעולה למלכות, שהיא שבת וודאי.



יד.

ויוסף לפי ששמר את הברית, ניצל מן הבור שהוא הלילי"ת,
ומן הנחשים ועקרבים שלו – וכן ישראל השומרים שבת
ואות ברית מילה, נאמר בהם: כל ישראל בני מלכים הם,
ואם היו כל ישראל שומרים שבת אחת כהלכתה מיד היו
נגאלים

ויוסף בגין דנטיר ברית. אשתזיב מן גובא. ומן נחשים ועקרבים
דיליה. ולא עוד אלא דזכה למלכות. וישראל דנטרין
שבת ואות ברית מילה. איתמר בהון כל ישראל בני מלכים.
ואלמלא נטרין ישראל שבת אחד כהלכתה מיד נגאלין. ויוסף בגין
דנטיר ברית ויוסף לפי ששמר את הברית, אשתזיב מן גובא ניצל מן הבור,
שהוא הלילי"ת, ומן נחשים ועקרבים דיליה ומן הנחשים ועקרבים שלו, ולא
עוד אלא דזכה למלכות. וכן וישראל דנטרין שבת ואות ברית מילה
ישראל השומרים שבת ואות ברית מילה, איתמר בהון נאמר בהם (במס'
שבת דף ס"ז ע"א) כל ישראל בני מלכים הם, ואלמלא נטרין ישראל שבת
אחת כהלכתה מיד נגאלין ואם היו כל ישראל שומרים שבת אחת כהלכתה
מיד היו נגאלים (ועיין בת"ז תכ"א דף נז ע"א ובמס שבת דף קי"ח ע"ב).



טז.

וכל אדם שיש לו עיניים שחורות על קו היושר, שהוא קו
המדה, יש לו עונג ושמחה ושובע, והוא וותרן בממונו ויש לו
עין טובה, והוא צריך להתפאר בלבושים יפים, לפי שהוא בן
השכינה הנקראת שבת, דהיינו בן המלכה ודאי, ומי שהוא
בהיפך שיש לו עינים שאינם על קו היושר, אז הוא בן
הלילי"ת

ובל בר נש דאיהו עינין אוכמין על קו היושר. דאיהו קו המדה.
ענג איהו וחדוה ושבועא. וותרן. ועיינא טבא. ובטי

לאתפארא בלבושין שפירין. בגין דאיהו בן דשבת. בן מטרוניתא ודאי. ובהיפוכא בן לילית. עד הכא רזא דעינין. ודאי איהו רזא דאנשי חיל. [ועתה חוזר לדבריו דלעיל, ואמר וכל בר נש דאיהו עינין אוכמין על קו היושר וכל אדם שיש לו עיניים שחורות על קו היושר, דאיהי קו המדה שהוא קו המדה. ר"ל שענינו הם מתאימות כלפי שאר איברי הפנים ונראה יפה בתואר פניו, עונג איהו וחדוה ושבעא יש לו עונג ושמחה ושובע, וותרן ועיינא טבא והוא וותרן בממונו ויש לו עין טובה, ובעי לאתפארא בלבושין שפירין והוא צריך להתפאר בלבושים יפים, בגין דאיהו בן דשבת בן מטרוניתא ודאי לפי שהוא בן השכינה הנקראת שבת, דהיינו בן המלכה וודאי, ובהיפוכא בן לילית ומי שהוא בהיפך שיש לו עינים שאינם על קו היושר, אז הוא בן הלילית, עד הכא רזא דעינין עד כאן הוא סוד העיניים, וודאי איהו רזא דאנשי חיל וודאי הוא סוד מה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל].



זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא

.טז.

משה הוא הולך בגלות בין הערב רב, שהם מים הזידונים
ובזמנא דייתי מלכא משיחא. בסוף גלותא בתראה. דאתמר ביה הן עוד היום גדול. ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תיבת גומא. כגזונא דארון דס"ת. אורייתא ודאי יהא גניזו דיליה. בדרא בתראה. ובה אתטמר. כגזונא דנח בתיבה. דהוה אזיל על מייא. הכי האי אזיל בין ערב רב. דאינון מים הזדונים. [ובזמנא דייתי מלכא משיחא. בסוף גלותא בתראה ובעת שיבוא מלך המשיח בסוף גלות האחרונה, דאתמר ביה שנאמר בו הן עוד היום גדול כי נתארך יום הגלות עד מאוד, בסוד כל היום דזה (כמבואר בזוהר פרשת ואתחנן דך ער ע"א), אבל כשיגיע זמן הגאולה אז נאמר במשה ולא יכלה עוד הצפינו

ותקח לו תיבת גומא ומפרש כגוונא דארון דספר תורה שהתיבת גומא היתה כעין הארון של ספר תורה, שבו גנוזה התורה (עיין זוהר פרשת שמות דף י"א ע"ב), אורייתא וודאי יהא גניזו דיליה בדרא בתראה התורה וודאי שתלמידי חכמים לומדים היא תהיה גניזה שלו כדור האחרון, ר"ל שמושה שהוא נשמת משיח יהיה גנוז ונשמר בכח התורה, ובה אתממר ובה יהיה שמורת ונחבא, כגוונא דנח בתיבה כעין נח שהיה נחבא בתיבה, דהוה אזיל על מייא שהיתה הולכת על המים, הכי האי אזיל בין ערב רב כך משה הוא הולך בגלות בין הערב רב דאינון מים הזידונים שהערב רב דומים למים הזידונים].



יז.

בסוף הגלות שיתגבר הרע ויצטרך משה לשמירה מן הערב רב שלא יזיקוהו, אז ישים הקדוש ברוך הוא את משה בתיבה ההיא, דהיינו שיהיה נשמר בכח התורה של התלמידי החכמים, ויביא אותו בגלות – בעת הגאולה שהוא סוף ותכלית בריאת העולם יבוא משה לגאול את ישראל, ואז ישמע ויובן שכל מה שעבר על ישראל בגלות הכל היה לטובה

ובסוף גלותא שוי קב"ה למשה בההיא תיבה ואייתי ליה בגלותא. ומנ"ל דבסוף גלותא אייתי ליה. הה"ד. ותשם בסוף. ועד ההוא סוף. כתיב. והיה באחרית הימים ושבת עד ה' אלקיך. ועוד. ותשם בסוף. דא איהו רוא דסוף דבר הכל נשמע. ובסוף גלותא שוי קודשא ברוך הוא למשה בההיא תיבה ואייתי ליה בגלותא ובסוף הגלות שיתגבר הרע ויצטרך משה לשמירה מן הערב רב שלא יזיקוהו, אז ישים הקדוש ברוך הוא את משה בתיבה ההיא, דהיינו שיהיה נשמר בכח התורה של התלמידי החכמים, ויביא אותו בגלות, ומנא לן דבסוף גלותא אייתי ליה ומנין לנו שבסוף הגלות יביא אותו בגלות, הדא

הוא דכתיב זהו שכתוב ותשם בסוף דהיינו בסוף הגלות, ועל ההוא סוף כתיב ועל סוף נאמר והיה באחרית הימים ושבת עד יהו"ה אלקיך שכל ישראל יעשו תשובה, ואז תהיה הגאולה במהרה בימינו אמן, ועוד פירוש על מש"כ ותשם בסוף היינו דא איהו רזא זהו הסוד של הכתוב דסוף דבר הכל נשמע דהיינו בעת הגאולה שהוא סוף ותכלית בריאת העולם יבוא משה לנאול את ישראל, ואז ישמע ויובן שכל מה שעבר על ישראל בגלות הכל היה למטובה.



זוהר חדש פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא

יח.

באותו הזמן שישראל מתרחקים מחכמת קבלת משה, אז גם התורה מתרחקת מהם, ירד מדת הדין לקטרג עליהם ולהתרחץ מדמם של ישראל, שהם המעות והכסף שלהם שהם חייהם ופרנסתם, והכל בשביל אור התורה שנתרחק מהם

ועוד ותתצב אחותו. דא חכמה. מרחוק בההוא זמנא דמתרחקין ישראל מחכמת קבלת משה. ואתרחקא איהי מנייהו. בההוא זמנא, ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור, נחתא מה"ד לקטרגא עלייהון, ולאתרחצא מדמא דישראל, דאינון דמים דלחון, דאינון חייהון, וכלא על דההוא אור, דאתמר ביה וירא אלפים את האור כי טוב, על אור דאורייתא, דהוה מתרחקין מינה, אור דמשה ודאי. [ועוד רמז על מש"כ ותתצב אחותו, דא חכמה זו היא חכמה כנ"ל, ומש"כ מרחוק היינו בההוא זמנא דמתרחקין ישראל מחכמת קבלת משה באותו הזמן שישראל מתרחקים מחכמת קבלת משה, אז ואתרחקא איהי מנייהו גם התורה מתרחקת מהם, ובההוא זמנא ובזמן ההוא נאמר ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור היינו נחתא מדת הדין

לקטרגא עלייהון שירדה מדת הדין לקטרגא עלייהון שירדה מדת הדין לקטרג עליהם, ולא תרחצנא מדמא דישראל ולהתרחץ מדמם של ישראל, דאינון דמים מעות דילהון דאינון חייהון שהם המעות והכסף שלהם שהם חייהם ופרנסתם, וכולא על סיבה דההוא אור והכל בשביל אור התורה שנתרחק מהם, שנאמר בו וירא אלהי"ם את האור כי טוב היינו על אור דאורייתא דהו מתרחקין מינה בשביל אור התורה שהיו מתרחקים ממנו, אור דמשה וודאי שהוא אור של משה וודאי, שנאמר בו ותרא אותו כי טוב, וטוב היינו אור, והיינו התורה].



יט.

ונערותיה הולכות על יד היאור, נערותיה רומזות על האומות שהם הערב רב, וכן כל אומות העולם, מתייעצות על ישראל לעקור ולאבד מן העולם, והכל הוא בסיבת אור התורה שישראל נתרחקו ממנו

ונערותיה הולכות על יד היאור. אלין האומות. דאינון ערב רב. וכן כל אומין דעלמא. מתייעטין עלייהו דישראל. לאעקרא לון מן עלמא. וכולא על סיבה דההוא אור. וזהו על יד האי או"ר. [ומה שכתוב ונערותיה הולכות על יד היאור הנה אלין האומות דאינון ערב רב נערותיה רומזות על האומות שהם הערב רב, וכן כל אומין דעלמא וכן כל אומות העולם, מתייעטין עלייהו דישראל לאעקרא לון מן עלמא מתייעצות על ישראל לעקור ולאבד מן העולם, וכולא על סיבה דההוא אור והכל הוא בסיבת אור התורה שישראל נתרחקו ממנו, וזהו ועל זה רומז מש"כ על יד האי או"ר מחמת אותו אור התורה].

